

Európa tudásalapú társadalmat épít

Herczog Edit Európai Parlamenti képviselő hozzászólása

Tisztelt ünneplő közönség, hölgyeim és uraim!

Nekem, akinek, Csákvárról származó gyerekként, alkalmam volt, hol a tatabányai, hol a kincsesbányai bányászok ünnepét csodálni a bányásznapokon, óriási nagy megtiszteltetés, hogy most ennek az ágazatnak az ügyeit képviselhetem Brüsszelben és hogy ennek az ágazatnak a képviselőivel van találkozásra lehetőségem, akár a mai napon is.

Én sem szeretném megkerülni a kőolajbányászat hetvenedik évfordulóját. Annál is inkább nem tenném ezt, mert miközben itt alkalmam van visszaemlékezni a hetven évvel ezelőtti kezdetekre, mintegy három héttel ezelőtt a Távol-Keleti Oroszországban alkalmam volt megtekinteni az orosz-amerikai együttműködésben megépített, a világ leghatalmasabb, legfejlettebb technikával rendelkező kőolajfűró kútját, amely érsebészeti módszerekkel, vízszintes irányban, tizenegy kilométeres távolságban halad a tengerfenék alatt. Ezért aztán egy parlamenti képviselőnek nem is lehet más dolga, minthogy végiggondolja: hogyha hetven év alatt ekkora szakmai fejlődés ment végbe, ekkora társadalmi változást jelentett az energiahordozókhöz való hozzáférés, akkor előre kell tekintenünk, hogy milyen lesz a világ hetven év múlva, milyen lesz a világban az energiahordozók szerepe. Azt hogy az elmúlt hetven évben mi történt, tudjuk. Hogy a következő hetven évben mi történik, azt pontosan nem látjuk. Egy dologban biztosak lehetünk: az az európai energiapolitika, amely most körvonalazódik, a gyermekeink, unokáink jövőjét is meg fogja alapozni.

Nem lesz sokkal könnyebb a helyzetünk, mint az elmúlt hetven évben. Az európai lakosság öregszik, 2050-re 40%-a hatvanöt év feletti lesz, ezért az energiaalkuban egészen biztosan változni fog Európa pozíciója. Ez talán a legfontosabb oka, hogy közösségi Európa politikát kell meghirdetni. Számomra mindenképpen ez a béke, a béke fenntartása. Az európai energiapolitika kérdésével foglalkozik az Európai Parlament. Az elmúlt két évben is ezt tette, a következő két évben is ezt teszi. Valószínűleg ezt nem tudtuk, amikor kikerültünk. Az elmúlt két év munkája után elmondhatjuk, hogy két dologban már egyetértünk. Döntött abban, nagyon nagy többséggel az Európai Parlament, hogy az elsődleges energiahordozók kiválasztásában a tagállam hatásköre megmarad. Jól körvonalazódik az a döntés, ami még előttünk van: elmúlt az az idő, amikor ideológiai alapon bármely energiahordozóról kimondhatjuk, nem akarjuk használni. Ezzel párhuzamosan – s ezzel nemcsak az energiahordozókról, hanem az egyéb ásványbányászatról is szólnék – két nagyon fontos Európa politikát látni kell. Az egyik a környezet megvédésével, fenntartásával kapcsolatos döntéseink sora, amelyet az ágazatban szereplők sokszor túlzónak, feleslegesnek, az ágazatukat sértőnek érznek. E tekintetben egyetlen dologra szeretném felhívni az Önök figyelmét, s a magunkét is. Amikor mi vesszük a bátorságot, hogy más, szomszédos országok bányászati ágazatainak döntéseibe beleszólunk, akkor hallgatólagosan megadjuk a jogot, hogy majd a mi meghozandó döntéseinkbe ők is beleszólhassanak. El kell gondolkodni, hogy ez mennyire áll Magyarország érdekében.

Végül szeretném bejelenteni az európai biztonságpolitikát, azt a biztonságpolitikát, amely a vállalatoknál dolgozó embert helyezi középpontba. Nekem a legnagyobb személyes tapasztalatom az volt, mikor több bányába lemenve láttam a fém bilétákat. Amikor én biztonsági intézkedéseket

javasolok az energiapolitika területén dolgozó vállalkozások számára, az európai törvényjavaslatban, akkor ezek a biléták, ezek az emberi sorsok az őket hazaváró családok lebegnek a szemem előtt.

Európa tudásalapú társadalmat épít. A bányászati ágazatban meglévő tudást minden erőnkkel kötelességünk megtartani. Ezért tettem meg a múltban és fogok a jövőben is mindent megtenni, hogy a magyar szénbányászat a magyar bauxitbányászat, a magyar ércbányászat, az ásványbányászat a ma meglévő tudásához csak hozzátegyen, és ebből senki el ne vehessen. Köszönöm szépen!